Știri și Reportagii

Azi se disputa

A treia etapă a cupei „Luptă și Lumină"

Azi se vor disputa patru jocuri în cadrul etapei a III-a din cupa „Luptă și Lumină" rezervată grupărilor muncitorești.

Cupa se apropie de faza finală și în consecință jocurile de azi prezintă maximum de interes.

Iată programul complet cu terenul și ora de joc precum și arbitrii respectivi:

Laromet — S. T. B., ora 2,30 teren Biruința, arbitru Muscan Jean (la tușe Grigorescu).

P. T. T. — A. C. S. A., ora 2,30 teren P. T. T., arbitru Niculescu Eugen.

Adesgo — Leonida, ora 2,30 teren A.C.S.A., arbitru Mitran C-tin.

Vulturul de Mare — Mon. Oficial ora 2,30, teren Stadion, arbitru Ștefănescu Coca (la tușe Cristofor Bruno).

Cupa Basarabia

Programul matchurilor de Sâmbătă și Duminică din seria X-a

Se dispută matchul Venus — Unirea Tricolor

In București se dispută patru partide ce promit spectacole interesante:

Sâmbătă în primul match Carmen întâlnește pe Olimpia iar Juventus pe Turda.

Duminică Sp. Studențesc întâlneste Rapidul iar Venus pe Unirea Tricolor. Două partide demne de a fi urmăriți căci calitatea jocului este pe deplin asigurată.

Iată programul:

SÂMBĂTĂ (teren Giulești) Carmen—Olimpia, Juventus—Turda.

DUMINICĂ (teren Giulești) Sp. Studențesc—Rapid. Venus—Un. Tricolor.

Considerațiuni la jocul de rugby Vif. Dacia - Sp. Studențesc

Am căutat în articolul de Luni să redăm — în limita posibiblitățilior — fazele principale al partidei disputate Duminică după amiază pe terenul O. S. R.

Echipele prezentate în garnituri care nu difereau prea mult de la garniturile «normale» din acest sezon, păreau relativ egale deja de la intrarea pe teren — aceasta avându-se în vedere faptul — că acordam un ușor avantaj galbenilor pe înaintare, iar universitarilor pe trei-sferturi.

Nu ne-am înșelat căci pe teren lucrurile s'au întâmplat întocmai. Galbenii conștienți de superioritatea lor se înaintare au aplicat formula jocului închis cu rare deschideri ale liniei dinapoi.

Sportul Studențesc a încercat să joace în schimb cu trei sferturile dar lucrul acesta ia fost foarte rar posibil din cauză că nu avea suficiente baloane de la gramadă și tușe.

Cu toate că Viforul Dacia a dominat teritorial o treime din timpul de joc, șansele de marcare au fost egale și nu putem spune că au fost pierdute din greșelile echipelor ce aveau acesta cazii. Cauza ratării acestor șanse au fost, apărarea foarte atentă a ambelor echipe sau că aceste atacuri ereau prea personale și nesusținute de întregul compartiment al echipei ce era pus în joc.

Rezultatul a fost real, cu toate că Viforiștii se plâng că au fost mai întotdeauna în momentele de dominare sancționați de arbitru cu lovituri libere, fapt care permitea campionilor să degajeze terenul, îndepărtând pericolul.

Poate că a fost așa, dar echipa din Floreasca nu trebue să uite că «offsideul și balonul introdus în linia II-a» nu pot fi sancționate regulamentar decât prin lovituri libere de picior.

De rotat au rotat și galbenii ca și alb-negrii câte două lovituri în careul de 22 m.

Credem doar că Universitarii ar fi putu să încerce și ei nițel actica pe înaintare, acest lucru ar fi obligat cu siguranță pe Viforiști să schimbe poate jocul.

Despre jucătorii Sportului Studențesc

Dan Ionescu pare să fie în declin de formă, totuși este un bun fundaș.

Georgescu pe aripa a fost departe de valoarea coechipierilor săi, totuși este tânăr și poate progresa.

C. Dinescu a fost cel mai bun jucător al Universitarilor. Demnă de toată lauda este dragostea lui de club, căci la fiecare Joc vine tocmai dela Tg. Jiu.

A. Damian a jucat bine arătând că este încă acelaș jucător de clasă, nu a avut însă suficiente baloane.

Cosmănescu foarte impetuos a jucat fără greșeală, dar și el a fost bine păzit de Vulescu, în puținele ocazii când a avut balnul.

I. Andrieș jucând la deschidere a încercat să-și deschidă linia s'au să pătrundă în gaură și el a avut prea puține baloane și a fost bine păzit de Ion Nicolau. In apărare a jucat foarte bine clasificând două situații dificile.

Nelu Diamandy în mai puțină vervă ca deobiceiu nu a avut nici jucătorii de la înaintare în formă și a avut neșansa să aibă în fața de un Marcu Nicolaau în mare formă.

Teodorescu un jucător inteligent care nu a mișcat însă de această dată după cum ne obișnuise.

Aurică Mărășescu foarte bun la tușe și activ în joc deschis, a muncit cu folos.

C. Riegler pare să fie în declin de formă sau neantrenat.

Baranowsky un jucător tânăr care sa comportat mulțumitor.

Părcălabescu a jucat în linia doua și a fos dedeparte cel mai bun înaintaș al alb-negrilor, totuși lam văzut jucând și mai bane.

Beșliu bun, dar nu are încă rutina jocurilr mari, este însă un jucător în devenire.

Popovici a făcut ce a putut, a avut un adversar mai bun.

G. Făntânescu și-a făcut o reintrare anonimă lucru explicabil dacă se are în vedere că venea de pe «zonă».

VIFORUL DACIA

Jianu Bellu a făcut o partidă excelentă, jucând fără greșeală în atac și apărare cu degajări lungi și sigure

Nu are deocamdată contracandidat în postul său.

G. Vasilescu venit și el de pe «zonă» cu Făntâneanu a jucat foarte șters însă ca și «Ghiță» cu dragoste de club.

I. Comănescu a jucat cum trebuia fără să facă nici o greșeală, a salvat și o ocazie sgură a Universitarilor când a făcut un înainte interceptând o passă a acestora.

Traian Dumitru jucând în centru ne-a dovedit multiplele calități ale acestui jucător. Disciplinat, a fost și de această dată foarte bun.

Nelu Vulescu bun, rapid bate foarte bine cu piciorul însă ar trebui să-și placheze, totuși la păzit bine pe Cosmănescu.

Ion Nicolau și-a înțeles foarte bine misiunea ca și întregul atac Viforist care s'a rezumat la «apărare».

Marcu Nicolau merită un capitol aparte, a făcut o partidă magnifică și nu vedem cine iar putea lua locul în națională.

Ferry Covaci a foost cel mai bun linia III-a pare că și-a regăsit și lovitura de picior. Datorită sportivității comandantului său a putut juca și în acest joc.

M. Niculescu a făcut o partidă mare, la tușe și joc deschis a fost excelent.

Nicu Constantin pe zii ce trece mai bun a fost în nota colegilor săi.

Petre Tesei a jucat cu mult tact neobservânduse de loc că nu a mai jucat de un an.

P. Grigorescu l'a ținut binee pe Ghiță care era susținut de Părcălăbescu.

N. Sucitu un tânăr care va face »carieră» în rugby, Duminică a fost excelent.

Fabio Madotto bun și misav, deci în nota ultimelor partide.

Arbitrajul d-lui Vincenzo Fanella bun și autoritar.

T. K.

Sportul european

(Continuare din pag. I-a)

tuația era dureroasă, poporul nemângâiat, așa că apariția școalei lui Ling se dovedea ca o necesitate, fiind un mijloc de regnerare fizică și morală a tineertului țării.

Fără să scrie vreun tratat asupra sistemului său de gimnastică, Ling era autoritate în materie și gimnastica pe care o preda să înlăture treptat neajunsurile pe care le produceau felul de lucru și de viață în genere în țară.

A fost prin urmare un sistematizator. Gimnastica suedeză modernă, de pildă cea aplicată ca sistem de muncă fizică, preconizată de Nils Bukh, are la temelie ideile lui Per Ling localizate în formă suedeză.

Sportul **finlandez** se sprijină deasemenea pe concepția educației fizice integrale. Ceeace finlandezii au propriu în sport este durata îndelungă a exercițiilor și aplicarea lor la condițiile sociale ale populației.

CONTRIBUȚIA GERMANIEI IN SPORTUL EDUCATIV

Cea de a treia contribuței la sportul educativ, și desigur contribuția care desemnează imaginea viitorului, este cea a Germaniei. Friedrich Ludwig Jahn a fost acela care a pus bazele sportului și gimnasticei germane. In 1811 el deschise la Berlin o școală de gimnastică, adunând în jurul său pe tinerii cari considerau educația fizică a poporului drept o îndatorire cetățenească. Cartea sa «Arta gimnastică germană» poate fi numită Biblia acestei educații în Germania. Depășind pe umaniștii din timpul Renașterii, el decretă eexrcițiile corporale, pentru totdeauna, ca un puternic mijloc de educație națională. Când sporturile engleze pătrunseră în Germania, ele găsiră aici un fenomen în fața căruia au trebuit să cedeze: gimnastica era o instituție națională de educație, de mult împământenită și intrată adânc în spiritul poporului.

Un progres însemnat ni acest domeniu l-a adus gimnastica ritmică. Ea a avut desigur unii precursori, însă locul care poate fi considerat caa adevăratul leagăn al ei este Germania. La început gimnastica ritmică în Germania avea înfățișarea de dansuri libere, cu mișcări de ansamblu. In cursul unui secol, și mai ales după războiul mondial, diferitele forme de educație corporală din Germania se unificară și dădură forma care astăzi este cunoscută și admirată în lumea întreagă. De la sportul englez ea a luat pregătirea sistematică, de la gimnastica suedeză vioiciunea și dragostea de varietate. Conducerile sportive sunt deasemenea profesate, dar ele merg numai până la o anumită limită și sunt făcute avându-se încontinuu în vedere vârsta concurenților, ca și folosul concursului pentru o rațională cultură corporală. Femeia germană este o sportivă ca și bărbatul, păstrând proporțiile; să ia parte li concursuri, însă principala gimnastică pe care o face este aceea a mișcăriilor ritmice, care convin mai bine și fizicului și temperamentului femeii.

Imaginea nouii educații corporale germane nu ar fi complectată dacă n'am spune că ea este în cea mai intimă legătură cu natura. Nicăeri mai mult decât în Germania gmnastica nu are acest aspect al luptei cu natura: marșul pe marile șosele, vâslitul perâuri și pe marile lacuri, ascensiunile pe munți vara și iarna.

Sportul european conducătorul spiritual al sportului din întreaga lume

In Europa s'au format echipele internaționale care au dus pretutindeni în lume făclia, aici este sediul comitetului olimpic internațional care prezidează executarea jocurilor olimpice ale timpurilor moderne. Ele însele sunt materializarea unei idei europene, căreia toată lumea îi este recunoscătoare. In anul 1894 au fost reînviate de baronul francez Pierre de Cobertin care le-a redat forma de odinioară; ultima dată jocurile olimpice au avut loc la Berlin — a XI-a Olimpiadă — când au participat 50 de persoane, în cel mai perfect spirit de frăție.

Nu se poate nimeni îndoi că după război sportul va fi de o mare însemnătate pentru popoare. Spre deosebire de războiul mondial, cel actual nu numai că nu a adus o slăbire a manifestațiilor sportive, dar din contră a constituit parcă un îndemn pentru desvoltarea lor. Și ce este mai important, chiar în întâlnirile internaționale. Se poate spune astăzi că sportul european se pregătesc pentru o masivă internaționalizare a lui. In viitor Europa va constitui o unitate sportivă, în care se vor lua în înrecere cei mai buni, se vor face schimburi de idei și metodice.

Salvată din ghiarele politicianismului defunct nu de multă vreme, Europa va forma o mare familie sportivă a cărei comunitate de idei și idealuri se va baza pe colaborarea poltică și economică: membrii acestei familii se vor ajuta și sprijini unii pe alții.

Aceasta nu înseamnă că Europa se va închide ca într'o cetate, refuzand contactul cu lumea din afară. Din contra: după cum ea a fost până acum sâmburele sportului intrenațional, după cum a fondat competiții de mare anvergură ca jocurile olimpice, tot așa și în viitor Europa sportivă întărită va fi un mai puternic stegar al sportului mondial, tinzând mereu către o mai bună educare a tineretului tuturor popoaerlor, către desvoltarea unei vieți mai bune și mai frumoase.

Curier sportiv francez

Deși în toată Franța, atât în zona liberă cât și în zona ocupată, s'a reluat activitatea sportivă, totuși prea puține au fost rezultatele relatate de presa noastră sportivă. De aceia, în dorința de a informa cât mai amplu cititorii, inaugurăm, astăzi, acest „Curier sportiv francez".

Această nouă rubrică va apărea săptămânal și va conține pe lângă ultimile rezultate și câte un reportaj.

CICLISM

Paris 27. — Eri, în fața unui numeros public, s'a alergat pe „Vemodromul de iarnă" cursa americană pe distanța de 15 km. La ora 5.30 ia startul 15 echhipe dintre care una italiană (Vanni-Andrea), una italo-franceză (Rossi-Thil) iar restul franceze. Deasemenea a mai luat startul și cunoscutul Archambaud formând o echipă cu Prates.

In primii 5 km. se detașează cu aproape un tur de pistă echipa Emmar-Drosquin. Restul concurenților se mențin într'un pluton compact condus de Archambaud-Prates și Andrea-Yanni. Italienii pornind în urmărirea fugarilor sufăr un accident care îi face să rămână cu un tur în urmă. In locul lor au țâșnit din pluton frații de Moulin care reușesc să ia conducerea. După 10 km. parcurși plutonul se fragmentează. Pri o jumătate de tur îi urmează: Fourrier-Goujon; Emmar-Drosquin și Rossi-Thil. După încă 2 km. (km. 12) Fourrier-Goujon se apropie de cei doi frați și îi depășește cu aprox. 30 m. Restul echipelor se mențin în aceiași ordine. Alura cursei crește din ce în ce mai mult cu cât se apropie de sfârșit. Conduce tot echipajul: Fourrier-Goujon. De aproape îi urmăresc frații de Moulin, Rossi-Thil și Emmar-Drosquin. In ultimile sute de metri de Moulin au un sprint extraordinar, se apropie mult, foarte mult de Fourrier-Goujon, dar tot aceștia trec primii linia sosirii la numai o roată de frații de Moulin care au constituit revelația cursei. Iată clasamentul primilor sosiți:

1. Fourrier-Goujon (stabilind o medie orară de 48,240 km.)
2. Frații De Moulin.
3. Rossi-Thil.
4. Emmar-Drosquin.

Archambaud, în zi rea ocupă deabea locul opt din clasament.

FOOT-BALL

Toulouse 27. — In cadrul campionatului de football al zonei neocupate s'au înregistrat eri rezultatele:

Nimes-Nice 1:1

Toulouse-Ol. Marseille 3:2

Cannes—St. Etienne 1:1.

(N.R. Nu ne-a parvenit până acum rezultatul matchului Sète-Montpellier, care constitua debutul campionatului).

RUGBY

Paris 27. — Jucând cu reprezentativa orașului Bayonne, Rocing Club (Paris) a dispus de oaspeți cu scorul strâns de 8—5 (3—0).

HIPISM

Alger 27. — Playboy a câștigat marele premiu „Grand Prix d'Automne" care s'a alergat eri pe hipodromul Karoubier.

Două grupări de box în Capitală: „Mario Cassadei" și „Max Schmelling"

In urma deciziei luată de comitetul federal F.R.L.A., de a se schimba de urgență titulaturile grupărilor cari poartă nume de persoane, conducătorii grupărilor vizate au început să mediteze asupra viitoarei titulaturi.

Astfel, Mieiu Doculescu, conducătorul grupărei „Jean Constantinescu", se pare că se va opri asupra alegerei numelui „Mario Cassadei", nume ce reprezintă unul din cei mai buni boxeuri italieni.

Maestrul Gheorghe Preda, va schimba numele grupărei „Gheorghe Bănică" în acela de „Max Schmelling".

Toate bune, numai că federația a dispus „să se schimbe titulaturile tuturor grupărilor cari poartă NUME DE PERSOANE".

Max Schmeling și Mario Cassadei sunt... persoane. Și, încă destul de simandicoase...

Aseară a avut loc o adunare generală la F. R. B. V.

Incepând o serie de consfătuiri cu delegații grupărilor, conducătorii Federației Române de Basket și Volley-Ball au ținut aseară o ședință în localul O. S. R. din str. Alex. Lahovary No. 14.

Pe ordinea de zi au fost următoarele puncte asupra cărora s'au concentrat discuțiile:

1) Neprezentările repetate ale echipelor la matchuri.

b) Problema fuzionărilor în plin campionat.

c) Neprezentarea arbitrilor la matchuri.

d) Neseriozitatea arbitrilor prin decizii neregulamentare.

e) Lipsa delegaților de grupări la programarea partidelor.

f) Inapoierea echipamentului dela fostul Directorat (Italia).

g) Școala de arbitri.

h) Activitatea din timpul iernei (propuneri).

Au luat parte 13 delegați reprezentând 15 grupări.

Din partea Federației au luat parte d-nii: Prof. Dutescu, președintele F.R.B.V., M. Mateescu membru în comitetul federal, Gh. Petre, secretarul federației.

Asupra punctelor de mai sus s'au făcut mai multe propuneri asupra cărora vom reveni cu o serie de articole.

Trebue remarcată această inițiativă a Federației de a se proceda la o serie de consfătuiri asupra problemelor de a căror rezolvare depinde bunul mers al acestor sporturi.

Poșta Redacției

D-nii corespondenți Z. Irimescu (Brad), Fl. Pulger (T. Severin), B. Ianculescu (Petroșani), N. Lăzărescu (Lupeni) și Coracu (Sibiu) sunt anunțați că în cazul că nu telefnoează nici Duminică rezultatele sportive vor fi socotiți ca demisionați.

Conssolini în mare formă

ROMA 27. — La câteva antrenamente ale echipei naționale, discobolul italian de faimă mondială CONSSOLINI, a reușit câteva aruncări peste 53 m. și una de 53.42 care ar constitui un nou record mondial.

Performanța fiind stabilită la antrenament nu poate fi omologată.

Dojana lui Cârjan

Am primit aseară la redacție o scrisoare din partea bine cunoscutului nostru sportiv Ștefan Cârjan. O redăm aici textual fără a-i răpi nimic din farmecul ei de înnalt ideal și de severă lecție de morală.

Vă trimit această scrisoare cu conștiința omului care și-a făcut datoria.

Duminică 26 Octomvrie a. c. a avut loc jocul de football «Sportul Studențesc»—«Unirea Tricolor», cu ocazia căruia publicul spectator a dat dovadă de cea mai urâtă ținută sportivă.

Să fim lămuriți. Ii înțeleg pe cei ce mă huiduesc pe mine, dar pe Gică Popescu și pe Duce asta nu pot înțelege nici în ruptul capului.

Să ne reamintim lucrurile:

Acum patru luni țara noastră a început acest războiu în care sunt angajate armatele Binelui și ale Răului, războiul dintre lumină și beznă.

Lumina va învinge!

In această încleștare fii sportului românesc își dau tributul lor de sânge și viață.

GICA POPESCU, tânăr din lumea noastră sportivă, cu arma în mână, cu sufletul și corpul său tare de sportiv adevărat, luptă luptă mereu...

La lumina cea mare pune și el luminița sufletului său și pe a sângelui său pur. Cade rănit... Zile de suferinnță pe patul de spital...

DUCE. Băiatul acesta cu putere de taur și suflet de copil face războiul la artilerie. Zile și nopți în șir, sub ploaie de bombe inamice, în arșiță și ploaie, luptă cu tunul său și când inamicul atacă, pușca lui este sabie de Arhanghel.

La întoarcerea din războiu este sleit de puteri, dar cu fruntea sus și sufletul luminat.

Amândoi acești băeți deabia așteptau să vie în mijlocul arenei de sport, pe câmpul verde al stadionului, să lupte iar cu camarazii lor. Să se încălzească iar dela căldura sufletelor spectatorilor iubiți.

Din înălțimea faptelor lor de războiu să se împărtășească toți sunt prezenți!

L'am văzut pe Gică Popescu înainte de joc. Fremăta de nerăbdare să intre în arenă. Sunt, sunt iar între voi, camarazi de sport și între voi, spectatori. Sufletele noastre sunt iar aproape.

Noi camarazii și rivalii ne-am revăzut în cabine. Ei fac parte din familia noastră a sportivilor pe care au onorat-o cu faptele și sângele lor. Suntem mândri de ei, sunt prinții noștri, prinții faptelor...

Intră Sportul Studențesc în arenă.

Gândeam: Să vezi acum manifestație! «Ura Gică, bine ai venit Duce! Ca la războiu băeți, noi spectatorii suntem aci cu inimile în arenă, acolo unde nu puteți, vă ajutăm noi». — Dar nimic. — Prima durere! Eh, mi-am zis eu, așa sunt spectatorii noștri: mari cunoscători, pretențioși și blazați.

A început jocul. Gică și Duce nu au putere, se cunoaște cât de colo că sunt obosiți. Dar cum le licăreau ochii și cum scrâșneau ca să poată ajuta echipei lor!

Duce a tras pe alături de minge, spectatorii huiduesc.

Gică a ratat un punct pentrucă nu a avut putere să se concentreze asupra direcției pe care trebuia să o dea mingii.

Și auziți voi spectatori: I-ați huiduit!

Ați cerut «să iasă afară». Dece? Pentru că sângele de care avea nevoie Gică în momentul acela, era lipsă, îl lăsase pe pământul sfânt.

Și voi spectatori, prin huiduelile voastre ați murdărit sângele lăsat în luptă, sânge care dacă n'ar fi lipsit, Gică ar fi marcat un punct și atunci ați fi fost satisfăcuți.

Pe Duce l-ați huiduit pentru că nu avea putere să degajeze. A venit acum o săptămână din vifornița de bombe.

Vă dați seama ce ați făcut Duminică?

Nu vă cer indulgență pentru ei, nu ferească Dumenezeu, vă cer respect! Poate că vă cer imposibilul, vouă care cădeți în extaz la panglicăriile unor jucători de foot-ball care nu au nimic cu sângele și suferințele voastre și ale noastre.

Să dea Dumnezeu să nu fie scrisoarea aceasta sămânță pe piatră...

Ștefan Cârjan

Tineretul sportiv finlandez în războiu

Ca și în ultimul războiu de iarnă. sportivii Finlandei au schimbat arena sportivă de pace cu arena de războiu. Și așa cum și-au făcut datoria și au cucerit lauri pentru țara lor la concursuri, cel puțin tot așa și-o fac pe diferitele fronturi și în diferitele servicii.

Antrenorul național finlandez Armas Valste este la P. P. ca sublocotenent de radio, dar pe lângă aceasta stă, măcar prin scrisori, la dispoziția atleților tineri sau bătrâni, care și acum se adresează cu tot felul de dorinți. Paavo Nurmi care azi nu este dintre cei mai tineri e sergent într'un mare lagăr de muncă obștească de războiu a tineretului. Celelalte mărimi ale vechei garde ca câștigătorii olimpici V. Iso-Hollo și J. Salminen sunt și ei mobilizați împreună cu elita gărzii tineri: recordmanul Taisto Mäki, regele aruncătorilor cu sulița; Matti Järvinen ca și rivalii săi tineri: Matti Mikkolo și Yrjö Nikkanen, cari ambii au svârlit peste 73 m.; apoi alergătorii de distanțe mijlocii K. Pekuri și T. Kurki, sprinterii B. Storskrubb, N. Kronquist și A. Tammiste. Ambii maeștri în triplu salt: O. Rasjasaari și J. Norén sunt ofițeri pe front ca și cei mai buni candidați pentru săritură în înălțime L. Kalima și N. Nickln cari au trecut de 2 metri și L. Lähdesmäki și A. Reinikka, săritori cu prăjina peste 4 metri.

Și elita skiorilor finlandezi cari în războiul trecut au făcut minuni prin drumurile lor lungi în spatele dușmanului sunt și acum admirabili șefi de patrule în pădure prin simțul lor fenomenal de orientare. Unul din ei Olli Remes a fost numit de către mareșal ca sublocotenent și cavaler al Crucii Mannerheim, decorație nou înființată și care contează printre cele mai mari ordine.

Cu toate că era rănit a rămas la compania sa. După un pansament provizoriu a condus mai departe compania și a dat astfel, în grea situație, o măreață pildă pentru trupa sa.

Afară de el mai sunt cunoscuții skiori Pekka iemi și Olavi Alakulppi cari își fac datoria ca sublocotenenți împreună cu frații Klaus, Olli și Eero Karpinen.

Pe frontul dela Hangö întâlnim pe cunoscutul înaintaș centru al echipei naționale Bandy: Svanström, odată cu cel mai iute înaintaș al «nordului» Gunnar Aström dar de data aceasta nu în urma mingii ci ca ștafete între companie și statul major.

Dar răsboiul a făcut și goluri în sportul finlandez. Tocmai acum veni vestea că unul din cei mai buni skiori ai lumii: Kalle Jalkanen, care în 1936 la Garmisch-Partenkirchen, ca ultimul schimb la ștafeta Finlandei, a câștigat și a eșit victorios și în 1938 la Campionatele internaționale din Lahti la cursa de 50 km., a căzut. Și unul din cei patru renumiți sportivi ai lui papa Jarvinen, Kalle Järvinen a rămas pe câmp. El a fost primul finlandez care a aruncat greutatea peste 15 metri în anul 1927, a bătut recordul național cu 15,17 metri. Cea mai bună performanță a sa a fost 15,95 metri. Unul din marii alergători ai generației tinere, Veikko Tuominen, în care se puseseră atâtea speranțe, deoarece parcursese 5000 m. în 14.36.2 și 10.000 m. în 30.07,6, și-a dat deasemeni viața. Tot așa atletul Esko Hjelt, căzut ca sublocotenent a fost campion finlandez la bantam și pană. V. Toivonen, unul din cei mai cunoscuți jucători ai echipei naționale de football, cel mai bun biciclist al Finlandei pe 1938: Nls Riutanen și înnotătorul Herman Salni au pierit.

Sacrificiile războiului sunt în special grele pentru un popor așa de mic ca cel al Finlandei. Dar nimeni nu ște mai bine ca Finlanda, că trebuesc aduse sacrificii pentru a asigura existența patriei.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ANGHEL SALIGNY 2. TELEFON 3.26.69